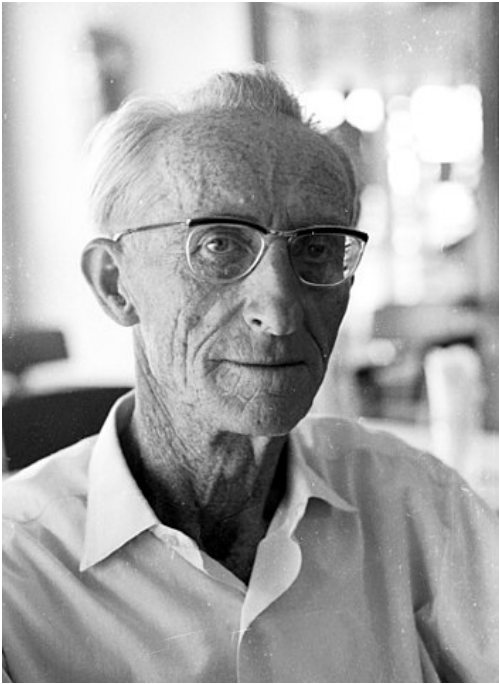

מאורות אל העבר

ה אייר תשמא | 09/05/1981

מאת דן הדני - ויקפדיה נחלת הכלל

משורר התקומה (אצ"ג)

אורי צבי גרינברג (אצ"ג) נולד בגליציה (1896) למשפחה חסידית. בנעוריו גויס לצבא האוסטרי במלחמת העולם הראשונה, ומוראות המלחמה, כמו גם אירועי הפוגרומים שבעקבותיה, השפיעו מאוד על יצירתו. היה מעולי העלייה השלישית, ונחשב כאחד ממשורריה של תנועת העבודה. בשל התנגדותו למדיניות ההבלגה נגד הטרור הערבי, עבר לתנועה הרביזיוניסטית ונחשב ככביר משורריה. בכתביו הרבה לשבח את תקומת ישראל. צפה באירועי השואה, ולאחר מכן ביכה עליהם בספרים ובשירים עזי רושם. יצא נגד המנהיגות, המחמיצה לדעתו, את גודל השעה. תבע מהעם להכיר באתגר התקומה, ויצא נגד אלו ש"אלוקים הופיע עליהם פתאום... בעודם בבלואים". יצירותיו, הענקיות בהיקפן, כללו עוצמה לשונית ותוכנית שהזכירה לרבים את דברי הנבואה. שיריו ואמרותיו כמו "אמת היא תורת בר כוכבא גם בנפול ביתר", או "אני רואה את דגל דוד במגדלו של דוד" (כעשור וחצי לפני הקמת המדינה), היו למצפן שניווט את דרכם של לוחמי האצ"ל והלח"י שהעריצוהו. מתומכי ארץ ישראל השלמה. חבר הכנסת הראשונה וחתן פרס ישראל. באופן סמלי למדי, נפטר בה' באייר, יום העצמאות תשמ"א (9.5.1981).

